

## 22.10.2014 - Den šestý: Budič Luboš - trenér „všeho druhu.“ A s nulou už to taky nebude!

Včera večer Eli přišla z posilovny a nastavuje si budíka! Říkám: „Co je?, Ty a budík?“ „Jo, zítra ráno jdeme s Lubošem zase do posilovny!“ „No uvidíme“, pomyslí si.

Ráno mě opravdu budí protivné kdákání Eliščina mobilu. Puboška rychle vstává a chystá se do sportovního. Tentokrát se přidává i Anička. No dobrá tedy.

Takového budiče naši Elišky bychom potřebovali každý školní den ráno u nás doma. Než s Jitkou běžně dostaneme Elsu z postele, trvá to věčnost. Tady to jde hned, a bez násilí. No kdo umí, ten umí☺. Holky přišly zpět asi po 45 minutách. „Tati, já jsem uběhla na pásu kilometr, a taky jsme pomáhali Lubošovi držet činky!“, hlásí Anička. „Jo, a teď jdeme s Lubošem do bazénu!“, přidává Elsa. „Hm, a na snídani půjdeme kdy?“, mám blbý dotaz. „Neboj tati, to stihneme!“

Snídani tedy dáváme jako jedni z posledních. Následuje odchod opět za Lubošem, na přípravu ke 4. kolu. Ta se protahuje téměř na celou hodinu, dnešní soupeřky na první pohled vypadají hratelně. Celou dobu se však Elišce i Aničce opakuji, že s jejich výkonností tady slabého soupeře nepotkají.

V opět krásném počasí dopolední program pokračuje tradičně. Dnes je ještě tepleji než včera a holky na sebe berou plavky, že zkusí v moři zaplavat. Já to tak optimisticky nevidím, ale nerozmlouvám jim to.

Usedám na své místo na terase, rozbaluji PC a objednávám si tentokrát „světloje vino“. Paní se s úsměvem tváří, že chápe, donese však červené. Nevadí, dobré je, na pokusy s bílým mám ještě relativně dostatek času. Po oku kontroluji holky, jestli „do toho půjdou“, nakonec zůstává pouze u smáčení se po kolena a tradiční přehrabování se v mořském břehu.

Výhled na otevřené modré moře mě oživí nákladní loď (nevím, jestli rybářská), vyplouvající z batumského přístavu.



Čas opět velmi rychle utíká. Holky přišly od moře tak akorát. Hecuji je, jak že to tedy bylo s tím plaváním?. „Hrozná zima, tati.“ Na sluníčku bylo včera hodně přes 20 stupňů, ale mírně pofukující vánek asi mokré tělo rychle ochlazuje. Na zahřátí souhlasím se zmrzlinou ☺, která by měla být k mání v jednom stánku na pobřežní kolonádě. Inzerují jednu zmrzku za 1 GEL, což mě přijde OK. Trošku mám obavy ze směsi z místní vody, ale jelikož doposud žádné zaživací problémy nemáme, tak posílám holky na „trh“. Dávám Elišce dvacku (nemám zrovna drobné) a říkám jí, ať se nenechá okoškat. Marně. Holky se zmrzlinou, že prý pán říkal one Lira. V ruce nazpět má Eliška však pouze 16 GELů. Hm, zkusil to a vyhrál. Musím říci, že místní drobní prodejci to na nás průběžně a různě zkoušejí. Když jsem měnil tu stovku, taky se mi paní s drobnými pokoušela vrátit o jednu dvacku méně. Jindy zase při placení vína za 8 jsem dal čísnici 10, a už jsem neviděl ani zbytek, ani servírku. V restauraci si k útratě naprosto oficiálně doučtovávají 7-10% a čekají ještě další tuzér. No nic, je to tady trošku místní kolorit, folklór a hra na malý arabský způsob, je tedy potřeba hrát pozorně☺



Cestou od moře se Eliška stačila na chvíli zastavit na kus řeči u jednoho pána, kafe však nebylo☺

Prostředí pobřežního bulváru je opravdu velmi příjemné a nabízí spoustu odpočinkových míst k relaxaci.

Oběd zase stíháme na poslední chvíli (vše je dáno ranním a dopoledním programem). Do Sheratonu chci jít dnes o něco dřív, abych stihl udělat úvodní fotky oběma holkám.



4. kolo G10: Rahulan Thivyaa, 0, ENG  $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$  Vavřínková Anna, 1406, CZE



4. kolo G114: Vavřínková Eliška, 1495, CZE  $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$  Ismayilova Aysu, 1453, AZE

Fotky obou holek dnes tedy stáhám a ještě přidávám rychlé foto dvou pohledů do hlavního hracího sálu.



4. kolo začalo v přesně stanovený čas a já se pomalu přesouvám na naše stanoviště. V restauraci Boulevard již máme rezervaci vlastního i my (CZE). Nikoho z výpravy však tentokrát nepotkávám. Chtěl jsem stejně jako včera vyrazit na nějakou krátkou procházku, Ale momentálně nemám nikoho, u koho bych mohl odložit PC. Měním tedy plán, rozbaluji brašnu a dopíši reportáž z předchozího dne. Dnes již mají místní točené pivo, číšníkovi sice trvá, než to zvládne přinést, ale není kam spěchat, odpoledne bude opět dlouhé.

Asi po půl hodině přišla a přisedla si ke mně paní Vykouková. Zavedeme řeč na naše děti, porovnáváme plusy a mínusy šampionátů, kterých jsme se zúčastnili a s malými obavami již diskutujeme o délce cesty domů. Dohledal jsem čas našeho odletu z Trabzonu (9.15), shodujeme se tedy, že odjezd z hotelu bude asi nutný hodně brzy ráno/v noci. Především netušíme, jaké překvapení nás potká na gruzínsko-turecké hranici.

Syn paní Vykoukové Honza zkazil první partii a byl z toho dlouho špatný, nicméně pak se již rozjel a teď již trochu předbílám – po 4. kole má 3 body, hraje výborně a je tajným černým koněm naší výpravy v kategorii U14. Velmi ho chválí i trenér Luboš a předpovídá mu GM budoucnost. Honza má ve 14 letech elo 2238 a jeho výkonnost jde trvale nahoru.

Paní Vykoukové si personál nijak nevšímá, až se musí zvednout a jít si za číšníkem objednat Laté osobně. Cukr je na stole rychle, ovšem na samotnou kávu se čeká dalších skoro 30 minut. Někdy mě přijde, že na jednu stranu dosti impulzivní Gruzínci mají na všechno čas a nic je nemůže vyvést z jejich klidného tempa. Restaurace je poměrně malá, personál čítá snad 4 lidi, ale na rychlosti obsluhy to není nijak znát.

Jako první z naší výpravy přichází dnes Kristýna Marková, bohužel čtvrtá remíza se nekoná a Týna si připsuje první nulu. Pak se u stolu objevuje Náčelník a přináší od pořadatelů upomínkový certifikát (plaketu) pro každého hráče. Grafika je velmi hezká a myslím, že to bude pro děti pěkná upomínka na ME 2014.

Před šestou hodinou se objevuje Anička. Je nějaká rozpolcená, má rudé tvářičky a hlásí remízu. „Měla jsem to vyhrané, dva piky navíc, ale pak jsem to hodně zkazila, mohla jsem prohrát, ale nakonec to byla remíza“. No☺. Každá půlka dobrá, i když dnes to opravdu měl být po průběhu první poloviny partie bičik.

V zápětí se ve dveřích objevuje Lucka Ambrožová a z dálky vypadá opět smutně. Luce se zatím nedaří a v prvních třech kolech nebodovala. Docela trneme, co bude, ale v zápětí vztyčený Luččin palec startuje salvu radosti a gratulací!

Rychle jsme s Aňou nasázeli její partii do kompu a zrovna přichází Luboš. Objednává si nějaké kafe (myslím) a bere si Aničku na rozbor. Vysvětluje, že opět, tentokrát za černé ve Slovanské, smíchala v zahájení dva principy a bude mít problém s vývinem střelce z c8. Nicméně po kostrbatém vývinu se Aňa protáhla střední hrou celkem dobře a po kombinačních chybách soupeřky získala dva piky. Pak ale přišel Aniččin špatný tah dámou na opačný kraj šachovnice, než na kterém se hrálo a série chyb, která partii otáčí ve

prospěch anglické soupeřky. Anča nakonec svou dámu z kraje šachovnice vytasila a po kombinačních přestřelkách, nad kterými nevěřičně kroutili hlavou všichni přísedící ☺☺, partie končí asi zaslouženou remízou. Přišlo mě, jako by Aňa odešla po dvou hodinách fyzicky, s koncentrací, sama mluvila o únavě. Nevím. Luboš se opět Aničke velmi hezky a trpělivě věnuje, vysvětluje a ukazuje různé varianty, možnosti a plány. Anička místy trochu laškuje, ale rozbor je opravdu z mého pohledu velmi dobrý a hluboký.

Kolem sedmé hodiny se objevuje Eliška, taky remíza. Taky tedy velmi rychle, ještě během rozboru partie Aničky, nasázíme partii do počítače. Po analýze s Aničkou si Luboš bere Elsu a stejně trpělivým způsobem rozebírají její partii. Eli v zahájení v přípravě na minoritní útok zahrála nepřesné Db3, přehlédla soupeřčin obrat a ztratila pěšce na sloupci „a“. Pak již partii musela bránit, ale opět poměrně solidní poziční hrou udržela remízu.

Následoval ještě rozbor partie Lucky a na hodinkách najednou bylo 20:45.



Pamětní účastnický certifikát pro hráče ME 2014 v Batumi

Je tedy nutné zavřít stan a spěchat na večeri, jelikož holky musí ještě s Lubošem stihnout večerní posilovnu ☺



Trenér „všeho“ FM Luboš Roško při analýze partie Lucie Ambrožové, jeho rady poslouchá a snad si bude i pamatovat Eliška Vavřínková



Analýza partie Elišky Vavřínkové, kromě Elišky přihlížejí a rozbor Luboše Roška sledují Lucka Ambrožová, Anička Vavřínková a autor těchto řádků.